

Nr 46.

Av herr **Mörtsell**, om anslag till tilläggsarvode åt extra provinsialläkaren i Malå distrikt.

Tillsättande av de lediga extra provinsialläkareplatserna i Västerbottens lappmark har ofta visat sig omöjligt. När statsmakterna 1911 uppflyttade många av dessa extra distrikt till ordinarie, så blevo sådana strax eftersökta och besatta med läkare. Vid den omregleringen förblev Malå församling fortfarande endast extra ordinarie distrikt.

Under 2 år har nu Malå varit utan läkare och ingen har anmält sig, oaktat platsen ofta varit utbjuden.

Det trängande behovet för denna församling att ha egen läkare är lätt begripligt. Arealen är något över 17 kv.-mil och folkmängden var nu vid nyåret nära 3,000. Från Malå kyrkoby till läkaren i Norsjö är 5 mil och folket, som bor vid utkanterna, har nu sina 7 à 9 mil till läkaren.

Orsaken, varför ingen har sökt ifrågavarande tjänst, torde närmast vara den, att unga läkare anse att de förmåner, som erbjudas, äro för små. Utom vad en sådan har att lägga i amortering på sin studieskuld, pensionering m. m., så äro levnadsomkostnaderna höga. Största delen av livs-förnödenheterna måste inköpas utifrån och då tillkommer en fraktkostnad av 2,5 à 3 öre per kilo från Bastuträskes järnvägsstation på norra stambanan, 8 mil delvis backig landsväg. Kommunen har i sin mån sökt göra sitt bästa till förmån för läkaren. *Utom vad den bidrager till hans avlöning, har den utfäst sig för att lämna honom hyresfri bostad.* Den lön som nu är erbjuden är:

av landstinget	1,500
» kommunen	500
» statsanslaget	1,500
	<hr/>
	Kronor 3,500

Inkomsten genom praktik kan icke uppgå till något avsevärt belopp till följd av de stora avstånden, jämförelsevis ringa befolkning och dess fattigdom. Från landstinget och kommunen är det icke utsikt att erhålla mera till läkarens avlöning.

Då statsmakterna bestämt att Malå församling skall vara ett extra ordinarie läkaredistrikt, så har detta helt säkert skett därför, att de insett behövligheten av att där bör finnas en läkare. Det synes mig då att goda skäl tala för att Riksdagen skall känna sig villig att tillförsäkra den läkaretjänsten så pass goda förmåner, att det kan locka sökande dit. Riksdagen har förut visat att den insett och behjärtat behövligheten av att i lappmarkssocknarna bör finnas läkare. Jag behöver blott erinra att 1909 beviljade Riksdagen, på en motionärs begäran, till löneförbättring åt extra provinsialläkarne i Tärna och Stensele, på extra stat 1,300 kronor för vardera.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte besluta att å extra stat för år 1914 bevilja ett anslag av 1,600 kr. att användas som tilläggsarvode åt extra provinsialläkaren i Malå extra provinsialläkaredistrikt med 800 kr. under år 1914 och med rätt för Kungl. Maj:t att av tillgängliga medel, vid eventuell tillsättning av platsen redan innevarande år, använda av återstående 800 kr. så mycket som belöper sig på den tid av året sen platsen tillträdde.

Stockholm den 22 januari 1913.

F. O. Mörtzell.
